

Og så længe man ikke har et sikkert alternativ, er det utrolig vigtigt at holde fast ved den fugl, man har i hånden. Jeg har også personlig nogle kommentarer til produktionsskolerne, men én fugl i hånden er altså bedre end ti på taget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er vi tilbage i ordførerrækken: hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Debatten har været utrolig spændende, og jeg er glad for, at forespørgerne har rejst denne debat. Og det, som man ret tydeligt kan se er gennemgående hos alle partier her i Folketinget, er jo, at uddannelse er vigtigt, og at det er vigtigt, at alle får et tilbud om uddannelse og en mulighed for at uddanne sig, så de på den måde får forudsætningerne for at kunne vælge, hvad de vil senere i deres liv.

Det er vigtigt, at alle har muligheden for at få en uddannelse, at der er en mangfoldighed og forskellighed i de forskellige former for uddannelse, således at alle, uanset hvad de har flair for, har mulighed for at vælge den uddannelse, som passer lige netop til dem selv, så de kan uddanne sig til det, de har lyst til, men dog med nogle begrænsninger, og det vil jeg vende tilbage til.

Jeg vil så sige, at hele uddannelsessystemet jo har en ganske glimrende evne til løbende at tilpasse sig udviklingen i samfundet. Man kan nogle gange synes, det går for langsomt, og man kan nogle gange være uenig i den retning, det tager, men uddannelsessystemet tilpasser sig jo udviklingen i samfundet. Og på samme måde, men med omvendt fortegn, kan man sige, at uddannelsessektoren er med til at forme udviklingen i samfundet.

Når vi taler om meritoverførsel og om mulighederne for at medbringe tillærte evner og færdigheder til andre uddannelser, er det min opfattelse, at vi her har et område, som der skal ses nøjere på.

Der skal være større mulighed for at læse videre og medbringe det, man nu engang har lært, til andre uddannelser. Og vi skal prøve på at bryde nogle af de barrierer, der kan være, ned. Og specielt skal vi undgå, at der er blindgyder, altså at man, hvis man vælger en bestemt type uddannelse, simpelt hen kan ryge helt ind i en blindgyde, hvor man er låst fast og derfor måske bliver sat flere år tilbage, når man er nødt til at starte på en anden uddannelse, for

det er ikke hensigtsmæssigt. Det er mere hensigtsmæssigt, at man i højere grad har mulighed for at skifte uddannelse, og at man har mulighed for at videreuddanne sig på andre, måske mere specialiserede områder.

Men muligheden for at sammensætte sin uddannelse efter eget ønske og behov, muligheden for at springe og muligheden for at vælge frit må ikke forveksles med den efter min opfattelse lidt kedelige udvikling, der har været i de sidste 10-15, ja måske 20 år, hvor holdningen mere har været: Vælg blot den uddannelse, du har lyst til, uden at du egentlig behøver at tænke over, hvad konsekvenserne bliver af den uddannelse, for hvis du pludselig opdager, at du har valgt forkert, nå ja, så kan du jo altid vælge om.

Vi har set det på de tekniske uddannelser – men også på de tekniske uddannelser er man i øjeblikket ved at prøve at justere det lidt – hvor man ligesom går ind ad en meget bred port og først på et meget sent tidspunkt begynder at finde ud af, hvad det er, man vil, og specialiserer sig.

Den tendens kan godt give en tilbøjelighed til ligegyldighed og rastløshed blandt de studerende, for de vil jo ret hurtigt blive delt op i dem, der ikke rigtig ved, hvad det er, de vil, og som mere er der for at få tiden til at gå, og så dem, der ved, hvad det er, de gerne vil, og som allerede fra starten har sat sig et mål med hensyn til, hvad deres uddannelse skal ende med, og når de to forhold kombineres, bliver der altså en rastløshed blandt de studerende og en ligegyldighed over for den uddannelse, de er i gang med.

Så har man jo kunnet se en tendens til, at antallet af elever i folkeskolen, der vælger at tage 10. klasse med, er stigende, fordi flere og flere elever bliver usikre på, hvad det er, de vil med deres videreuddannelse, og så kan man jo spørge sig selv: Hvem har ansvaret for dét, og hvorfor er det gået på den måde? Og det spørgsmål synes jeg man skal stille sig selv flere gange om dagen for at prøve at se, om man ikke kan finde et svar på det spørgsmål. For hvad er det, der gør, at unge mennesker i dag mere end tidligere ikke ved, hvad det er, de vil, når de er færdige med folkeskolen, og dermed føler, at de er nødt til at tage 10. klasse med og måske endda tager et højskoleophold eller lignende?

Det er fint nok, at de gør det, men det er ikke fint, at flere og flere unge mennesker er i tvivl om, hvad de vil med deres liv, for hvorfor er